ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் வைபவம்

தெருளுற்ற வாழ்வார்கள் சீர்மை யறிவாரார்×
அருளிச் செயலறி வாராரா —அருள்பெற்ற
நாத முனிமுதலாம் நந்தேசிகரை யல்லால்×
பேதைமனமே யுண்டோ பேசு.

×ஆழ்வார்களையும் அருளிச்செயல்களையும் என்கிற கீழ்ப் பாட்டில் ஸஹவாஸ யோக்யரல்லாதாராகக் கழிக்கப்பட்டபாவிகள் வைஷ்ணவர்கள் போலக் காணப்படினும் அவர்கள் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் முதலான நம் பூருவாசாரியர்களின் பரம்பரையில் படிந்தவர்களல்லர். எங்கிருந்தோ வந்து புகுந்தவர்கள் என்று காட்டுதற்காக இப்பாசுர மருளிச் செய்யப்பட்டதென்க.

×நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம்.........தர்சநம் ந:× என்று வேதாந்தவாரியரும் ×அருள்பெற்ற நாதமுனி முதலாம் நந்தேசிகரையல்லால் பேதைமனமே யுண்டோ பேசு× என்று மணவாள மாமுனிகளும் அருளிச் செய்தபடியே நம்முடைய தர்சநம் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளையே தலைவராகக் கொண்டது. இவர், வீரநாராயணபுர மென்கிற காட்டுமன்னார் ஸன்னிதியில் ஆனிமாதம் அநுராதா நக்ஷத்திரத்தில் ஈச்வரமுநிகளுக்குத் திருக்குமாரராய்த் திருவவதரித்து, காலங்களில் சௌளம் உபநயநம் முதலிய ஸம்ஸ்காரங்களைப் பெற்று வேதவேதாங்கங்களையும் ஸாமாந்ய சாஸ்த்ர அத்யாத்ம சாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்து மஹாவித்வானாக எழுந்தருளியிருந்தார். இவருடைய திருக்குமாரரது திருநாமம் ஈச்வர பட்டாழ்வான். அவருடைய திருக்குமாரரே ஆளவந்தார்.

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் தம் இருப்பிடந்தன்னில் மன்னனாரென்கிற எம்பெருமானுக்கு ஸகலவிதமான கைங்கரியங்களையும் செய்துகொண்டு வாழ்ந்தருளுங் காலத்தில் வடநாட்டுத் திருப்பதிகளையெல்லாம் ஸேவிக்க ஆவல்கொண்டு மன்னனார் திருவடிகளிலே நியமனம் பெற்று ஸபரிவாரராய்ப் புறப்பட்டு வடக்கே ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருக்கையில் தம் இருப்பிடத்திற்கே மீண்டெழுந்தருளும்படி எம்பெருமான் நியமித்தருளினபடியாலே திரும்பி யெழுந்தருளி தென்திசைத் திருப்பதிகளையும் மங்களத் சாஸநம் செய்தருளி மன்னனார் ஸந்நிதியிலே வந்து சேர்ந்து பகவா

பாகவத கைங்கர்ய நிர்வாஹத்தோடு அத்யாத்மசாஸ்த்ர ப்ரவசனங்களும் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இப்படியிருக்கையில் அவ்வீடத்திற்குத் திருநாராயணபுர ப்ராந்தத்தில் நின்றும் சில ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்கள் வந்து மன்னனார் ஸன்னிதியில் தங்களுக்குத் தெரிந்த ஸ்தோத்ரங்களை யெல்லாம் அநுஸந்தித்துக் கொண்டிருக்கையில் நம்மாழ்வாரருளிச்செய்த திருவாய்மொழியில் ×ஆராவமுதே அடியேனுடலம்× என்கிற பதிகத்தையும் செவிக்கினிய இசையுடனே அநுஸந்தித்தார்கள். அதில் முடிவு பாசுரத்தில்× குழலில் மலியச்சொன்ன ஓராயிரத்துளிப்பத்தும்× என்று அவர்கள் அநுஸந்தித்ததைக் கேட்ட நாதமுனிகள், இப்படி ஆயிரம் பாசுரங்கள் அவதரித்திருப்பதாகத் தெரிந்ததனால் அந்த ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை நோக்கி 'ஸ்வாமிகாள்! உங்களுக்கு ஆயிரம் பாசுரமும் முகபாடமாக வருமோ?' என்று கேட்டார். அவர்கள் ''இப் பத்துப்பாசுரந்தவிர வெறொரு பாசுரமும் அறியோம்'' என்றார்கள்,

அதற்குமேல் ''உங்கள் நாட்டில் இந்த ஸ்ரீகோசமாவது உண்டோ? ஆயிரமும் ஓதியிருப்பார் அவ்விடத்தில் ஆரேனுமுண்டோ?'' என்று நாதமுனிகள் கேட்க, அப்படியொன்றுமில்லை யென்று அவர்கள் விடை கூறிவிட்டு எம்பெருமானுடைய தீர்த்த ப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு வழியடைவே சென்றார்கள்.

அது முதலாக நாதமுனிகளுக்கு இரவும் பகலும் இதுவே சிந்தையாயிற்று ''குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன ஆயிரம்'' என்று செவிப்பட்டபடியாலே அந்த சடகோபர் [நம்மாழ்வார்] திருவவதரித்த குருகூரிலே சென்று விசாரித்தோமாகில் அங்கே கிடைக்கக் கூடுமென்று கருதி எம்பெருமானிடம்விடைபெற்று திருநகரிக்கு எழுந்தருளினார்.

அங்கே பொலிந்து நின்ற பிரானையும் நம்மாழ்வாரையும் ஸேவித்து நிற்கையில், ஸ்ரீ மதுரகவிகளின் சிஷ்ய பரம்பரையிலே ஒருவரான ஸ்ரீபராங்குச தாஸரென்பவர் நேர்பட, அவரைத் தெண்டனிட்டுத் தாம் எழுந்தருளின கார்யத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து ''இவ்விடத்தில் ஆயிரமும் தெரிந்தவர்களுண்டோ? ஸ்ரீ கோசமாவது உண்டோ? என்று கேட்க, அதற்கு அவர் சொன்னதாவது;— ''திருவாய்மொழியும் மற்று

முண்டான திவ்யப்ரபந்தங்களும் பிரசாரமின்றி மறைந்து நெடுநாளாய் விட்டது; ஆனாலும் எங்கள் குலக்கொழுந்தான ஸ்ரீமதுரகவிகள் அருளிச் செய்த கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு என்னும் பிரபந்தமுண்டு; அதனை ஆழ்வார் திருமுன்பே ஆழ்வார் திருவடிகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு நியமத்துடன் பன்னீராயிரம் விசை ஜபித்தால் ஆழ்வார் ப்ரஸந்நராகி அருள் புரியக்கூடுமென்று கேட்டிருந்ததுண்டு'' என்றார்.

அதுகேட்ட நாதமுனிகள் திருவுள்ளம்தேறி ஆனந்தக்கடலின் மூழ்கின மனத்தராய் அவரைத் திருவடி தொழுது ''ஸ்வாமிந்! அந்தக் கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு பிரபந்தத்தை அடியேனுக்கு அநுக்ரஹித்தருள வேணும்'' என்று விநயமுடன் வேண்ட, அவரும் திருவுள்ளமுவந்து அவர்க்கு அந்தப் பிரபந்தத்தைப் பாடம் செய்வித்தார். இவரும் அதிகரித்துத் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே நியமமுடன் பன்னீராயிரம் முறை அந்தப் பிரபந்தத்தை யநுஸந்தித்துத் தலைக்கட்டினவாறே இவரது ஆர்த்திக்கு இரங்கின நம்மாழ்வார் பெரிய பிராட்டியாருடைய கட்டளையினாலும் பரோக்ஷமாக ஸந்நிதிபண்ணி அசரீரிவாணி சொல்லுவது போல ''உமது அபிமதம் இன்னதென்று தெரிவிக்கவேணும்'' என்று சொல்ல நாதமுனிகள் ஆனந்தகண்ணீர்பெருக நின்று கூப்பிய கையராய் ''ஸ்வாமிந்! திருவாய்மொழி முதலிய திவ்யப்ரபந்தங்களை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருள வேணும்'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் பரமப்ரீதராய் அவர்க்கு திவ்யமான ஞானக்கண்ணைக் கொடுத்து ரஹஸ்யத்ரயத்தையும் நாலாயிர திவ்யப் பிரபந்தங்களையும் தர்சனத்தின் ஆழ்பொருள்களையும் அஷ்டாங்க யோக ரஹஸ்யத்தையும் யோகதசையிலே ப்ரஸாதித்தருளி அந்தர்த்தாநமாயினார்.

ஸ்ரீ வேதாந்த வாசிரியர் பணித்த ஸம்ப்ரதாய பரிசுத்தி யென்னும் ரஹஸ்யத்திலே — 'வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு இந்த யுகாரம்பத்திலே ப்ரஹ்மநந்த்யாதிகளுக்குப் பின்பு நம்மாழ்வார் ப்ரவர்த்தகரானார்'' என்றும், ''இப்பரம்பரையாலும் ப்ராதுர்ப்பாவ விசேஷத்தாலும் நாதமுனிகளுக்கு நம்மாழ்வார் ஆசார்யரானார்'' என்றும் மேலே குருபரம்பரா ஸாரத்தில் —''இவ்வாசார்யர்களில்..........நாதமுனிகளுக்கு ஸ்ரீமதுரகவிகள் முதலாக வுண்டான ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாலும் திருவாய்மொழி முகத்தாலும் யோகதசையிலே ஸாக்ஷாத்

க்ருதராயும் நம்மாழ்வார் ஆசார்யராஞர்'' என்றும் எழுதிவைத்துள்ளவை காண்க.

''வ்யோம்ந: பரஸ்தாத் ஸவிதம் ஸமேத்ய லக்ஷ்ம்யா நியோகாத் குருகாதிராஜ: ஸமந்த்ரரத்நத்வயமாஹ யஸ்மை நாதாய தஸ்மை முநயே நமோஸ்து!''.

என்கிற தனியனும் இங்கே அநுஸந்தேயம். இப்படி நம்மாழ்வார் பக்கலிலே ஸர்வஸ்வமும் லபிக்கப்பெற்ற நாதமுனிகள் ஸ்வதேசத்திற்கு மீண்டெழுந்தருளி திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பலமுகமாகப் பரவச்செய்ய பகவந்நியமனம் பெற்று, தம்முடைய மருமக்களான கீழையகத் தாழ்வாரையும் மேலையகத்தாழ்வாரையும் அழைத்து ''ஆழ்வார் நம்மை விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளி ப்ரஸாதித்த இந்த திவ்யப்ரபந்தங்களை இயலுமிசையுமாக்கவேணும்; திவ்யகானத்திலேயிட்டுப் பாடவேணும்'' என்று நியமித்து அப்படியே பரிசயம்செய்வித்து இத்தை லோகப்ரஸித்தமாக்கியருளினர், ...

ஒரு முக்கியமான வேண்டுகோள்

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் என்னும் திருநாமத்தில் ஸ்ரீமந் என்கிற பதம் தற்காலம் ''ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்ரியம் அநுபத்ரவாம் அநுதிநம் ஸம்வர்த்தய'' என்கிற எம்பெருமானருடைய நித்யாநுஸந்தான ஸ்ரீஸூக்தியை நினைவூட்டுகிறது. ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீக்கு ஏதாவது உபத்ரவம் வந்துகொண்டேயிருக்குமென்று தோன்றியே இந்த சுலோகம் இவ்விதமாகப் பணிக்கப்பட்டது. இந்த வாக்யத்தை திவ்ய தேசங்கள்தோறும் மடங்கள்தோறும் மாளிகைதோறும் அநுஸந்தித்துவருவது பல்லாயிரம் முறை தேறுமென்னத்தட்டில்லை. ஆயினும் ப்ரக்ருதம் விசேஷித்து ஸகல ஸ்வாமிகளும் இதை ஆவ்ருத்தி பண்ணவேணும்.

ஸ்ரீமந் ஸ்ரீரங்கச்ரியமநுபத்ரவாம்
அநுதிநம் ஸம்வர்த்தய!

அடியார்கள் வாழ
அரங்கநகர் வாழ!

ஸ்ரீரங்க ஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்!